

[Chr. J. Hansen.]

landet; man ser det tydeligt på de mange transporter af halm, der foregår fra landsdel til landsdel, særlig fra øerne til visse dele af Jylland. Dertil kommer, at mange landmænd i stedet for at sælge ud af besætningerne tværtimod søger at få større besætninger som erstatning for de salg, de var tvunget til at foretage efter den dårlige høst i 1947. Og endelig må man for det tredje anføre den store kartoffelavl i 1948, som var beregnet på salg, vel i særlig grad på eksport, men denne eksport svigtede som bekendt i høj grad, således at mange landmænd i stedet for at få de beregnede indtægter ved kartoffelsalg har set sig nødsaget til at købe smågrise til dyre priser for på den måde at få kartoflerne afsat — altså i stedet for en indtægt en midlertidig udgift.

Disse ting sammenlagt tror jeg gør det fuldt berettiget at gennemføre lovforslaget. Jeg tror ikke, så forfærdelig mange danske landmænd vil have nødig at gøre brug af loven, hvorefter der kan gives fortrinsret i høsten for den gæld, der må stiftes til anskaffelse af udsæd; men som forholdene er i verden, og med den efterspørgsel, der er efter landbrugsprodukter, er vi jo alle interesserede i, at ingen af økonomiske grunde behøver at mangle den udsæd, der er den første betingelse for en god høst. De samvirkende Købmandsforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger har anbefalet en sådan lov og må vel så også tro på dens nødvendighed og nytte, og De samvirkende danske Landboforeninger har ikke ønsket at modsætte sig lovforslagets gennemførelse. Socialdemokratiet er enigt om at støtte lovforslaget, og på mit partis vegne kan jeg anbefale det til velvillig behandling og vedtagelse i det høje ting.

Villemoes: Som allerede nævnt er det lovforslag, den højtærede landbrugsminister her har anbefalet det høje landsting at stemme for, vedtaget med alle partiers tilslutning i det andet høje ting. Det er allerede sagt af den højtærede landbrugsminister, at vi har haft denne lovgivning i mange år. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, når jeg siger, at den blev indført i 1932 under de dårlige tider, der dengang var for landbruget, efter opfordring af sælgere og købere; det var vel navnlig detailhandelen og husmandsforeningerne, der gik i brechen for, at en sådan lovgivning skulle indføres. Vi undlød denne lovgivning under det forrige ministerium, som jeg havde den ære at være medlem af, men så kom den dårlige høst i 1947, hvor-

efter man fra mange sider mente, at vi atter burde gå over til en sådan lovgivning, og selvom, som det også nu er sagt, 1948's høst var en del bedre end 1947's, er der gentagende kommet opfordring til rigsdagen og ministeriet om en fortsættelse af denne lovgivning. Venstres gruppe i landstinget vil tiltræde lovforslaget, således som det foreligger, og ved tredje behandling stemme derfor.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed have lov til at sige, at vi har jo efterhånden fået en lang række love af tidsbegrænset karakter, væsentligst love, der løber et år ad gangen, og de er naturligvis affødt af krisetiderne og af krigstiderne. Rart ville det være, om vi engang kunne komme bort derfra, og jeg vil i og for sig mene, at det ikke ville være ubetimeligt at henstille til ministeriet at foretage en samlet gennemgang af disse love og så måske anbefale, at nogle af dem faldt bort, og at andre blev gjort permanente. Der er en række love, som vi år efter år fornyer for et år eller for enkeltes vedkommende for 3 år. Det sker selvfølgelig ud fra den forudsætning, at når det år er gået, er der mulighed for, at vi kan komme af med en sådan lovgivning, men ofte — og det er jo mange gange sket med denne lov — har man måttet gå til ministeriet med forslag om, at loven skulle gælde endnu et år ud i fremtiden. Det er vistnok et ønske, som alle kan dele, at man hellere må have en permanent lovgivning, såsnart man kan overse situationen; selvom man havde en permanent lov, kunne man nok ad lovgivningens vej ordne det således, at i det øjeblik, man var klar over, at loven var unødvendig, blev den ophævet igen.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til videre fremme.

Korsgaard: Som det allerede er sagt af de foregående ærede talere, er denne lovgivning en forlængelse af tidligere love. Forsåvidt forstår jeg godt, at man også i år søger at få den kreditgivning, som lovforslaget her tager sigte på, gennemført for derigennem at skabe sikkerhed for, at arealerne bliver besæet bedst muligt, og for at de, der har brug for kredit, kan få den på så gode og så billige vilkår som muligt. Jeg forstår måske knap, at man i år har taget kartofler med. Det blev af en af de ærede forrige talere sagt, at på grund af de mange kartofler, der var til rådighed, var det nødvendigt at købe grise og investere visse kapitaler, endda ret store kapitaler i svinbestanden. Det er vel nok rigtigt,